

Virkning af Forslag til By- og Markplaner.

Reglerne herom i § 8 svarer i Hovedsagen til Bestemmelserne i den gamle Lovs § 5, idet man dog af praktiske Grunde dels har forlænget Fristen for en Byplans Tilendbringelse fra $\frac{3}{4}$ til 1 Aar, dels givet Adgang til yderligere Forlængelse af denne Frist, naar praktiske, administrative Grunde taler derfor.

Foreløbigt Forbud.

§ 9 bemyndiger Indenrigsministeriet til, efter Begæring af en Kommunalbestyrelse, som er i Færd med at udarbejde en By- eller Markplan, at nedlægge Forbud imod, at en Ejendom, der kan ventes at blive omfattet af Planen, anvendes paa en Maade, der maa antages at komme i Strid med Planen. Saadant Forbud kan kun nedlægges for et Tidsrum af eet Aar og kan ikke uden Byplannævnets Samtykke nedlægges mere end een Gang.

Bestemmelsen fandtes ogsaa i Loven af 1925, men i en lidt afvigende Form.

Tinglysning m. m. Virkning af By- og Markplanen.

§§ 10—11 svarer i det væsentlige til 1925-Lovens §§ 7—8. Man har dog — i Overensstemmelse med Administrationens Fortolkning paa dette Punkt — givet § 11 en Tilføjelse, hvorefter en Byplan kan paalægges ogsaa *bebyggede Omraader* med den Retsvirkning, at *Ombygninger* og *Tilbygninger* maa ske i Overensstemmelse med Planen, men uden at der ved denne kan gøres noget umiddelbart Indgreb i den hidtidige Brug af Bebyggelsen, saa længe denne i øvrigt forbliver i det væsentlige uforandret. Endvidere er Bestemmelsen om *Gebyrfrihed for Tinglysning af Byplaner ophævet* under Hensyn til, at Gebyrfritagelsen maa antages at være uden økonomisk Betydning for en i en Byplan interesseret Kommune, og af Hensyn til at begrænse Tinglysningskontorenes Arbejde med at holde Rede paa de i forskellige Lovbestemmelser spredte Regler om Gebyrfrihed.